

ת"פ 60914/01/14 - מדינת ישראל נגד יאנה מלקדזה

בית משפט השלום בנתניה

09 מאי 2016

ת"פ 60914-01-14 מדינת ישראל נ' מלקדזה

לפני כבוד השופטת הדס רוזנברג שיינרט
המאשימה מדינת ישראל

נגד

יאנה מלקדזה

הנאשמת

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יפעת פינצובר

הנאשמת ובא כוחה עו"ד ניר דוד

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

העובדות הנוגעות לעניין-

א. הנאשמת הורשעה, עפ"י הודאתה, בשתי עבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית, עבירות לפי סעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973, בעבירה של החזקת כלים להכנת סם, עבירה לפי סעיף 10 לפקודה ובעבירה של ייצור סמים מסוכנים, עבירה לפי סעיף 6 לפקודה.

מעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 60914-01-14 (שלום נתניה), עולה כי בתאריך 7/6/12, החזיקה הנאשמת במקרר ביתה 4 בקבוקים המכילים סם מסוכן מסוג מתאמתאמין בנפח כולל של 22 מ"ל נטו וזאת לצריכתה העצמית של הנאשמת.

מעובדות כתב האישום המתוקן בת"פ 40296-01-14 (שלום נתניה), עולה כי ביום 16/9/13, החזיקה הנאשמת בביתה בנתניה במספר בקבוקונים, מזרקים, מבחנות, מטחנה חשמלית, משקל כדורים ונוזלים מסוגים שונים, הכל לצורך ייצור סם מסוכן מסוג מתאמתאמין (להלן: "**הסם**"). הנאשמת אידתה כדורים בהם היה רכיב של חומר מסוג אפדרין ובהמשך ערבבה עם חומרים נוספים, כגון: יוד ופוספורד, ורקחה מהם את הסם. באותן הנסיבות, החזיקה הנאשמת בבקבוק בסם בכמות של 4.5 מ"ל בנפח וכן החזיקה בבקבוק נוסף בנפח של 130

עמוד 1

מ"ל ובו סם בכמות שאינה ידועה.

ב. טרם מתן גזר הדין הופנתה הנאשמת לקבלת תסקיר שרות המבחן וכן לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השרות.

טענות הצדדים-

ג. ב"כ המאשימה הפנתה בטיעוניה לכך שהנאשמת לא רק החזיקה בסם האסור אלא גם ייצרה אותו. עוד טענה התובעת, כי הנאשמת לא השכילה לנצל את האפיק השיקומי שהוצע לה ולא שתפה פעולה, כנדרש, עם שרות המבחן. לפיכך, אין מקום לסטייה לקולא ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום. לשיטת המאשימה, מתחם העונש ההולם בגין עבירת ייצור הסם נע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם בגין עבירות החזקת הסם נע בין עבודות שרות לבין מאסר בפועל. בית המשפט התבקש לגזור על הנאשמת מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה בפועל, פסילת רישיון נהיגה מותנית וקנס.

ד. ב"כ הנאשמת הדגיש בטיעוניה את נסיבותיה האישיות הקשות של הנאשמת, כמפורט בתסקירים, את היותה מטופלת בשני ילדים קטינים ואת הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות. עוד נטען, כי אין מדובר בייצור סם למטרת הפצה וסחר אלא בייצור הסם לצורך צריכתו ע"י הנאשמת עצמה. הוסיף הסנגור וטען, כי הנאשמת חפצה לשתף פעולה עם שרות המבחן אלא שנמסר לה שאיננה מתאימה לטיפול בבית חוסן וזאת נוכח תוצאות בדיקות השתן שמסרה הנאשמת. לשיטת ההגנה, תוצאות בדיקות השתן אינן נובעות מנטילת סמים ע"י הנאשמת אלא מדובר בתוצרי התרופה סינופד אותה נוטלת הנאשמת עפ"י מרשם רופא. ב"כ הנאשמת עתר להטיל עליה עונש של מאסר מותנה לצד צו מבחן.

מתחם העונש ההולם וגזירת עונשה של הנאשמת-

ה. בהתאם לסעיף 40ב לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), העיקרון המנחה בענישה הנו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם שומה על ביהמ"ש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40ט לחוק.

ו. במקרה דנן, הערך החברתי המוגן בעבירה הנו הצורך להגן על הציבור מפני הפגיעה הישירה והעקיפה הנגרמת כתוצאה מעבירות הסמים. הפסיקה הדגישה בעבר את הצורך להילחם בנגע הסמים, אשר נזקיו החברתיים, האישיים והכלכליים הנם קשים ומשמעותיים.

בע"פ 3117/12 ארביב נ' מדינת ישראל (מיום 6.9.12) ציין כב' השופט שהם:

"בית משפט זה עמד, לא אחת, על חומרתן היתירה של עבירות הסמים, ועל ההשלכות הקשות שיש לשימוש בסם על גופו ועל נפשו של המשתמש (ראו, למשל, ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאי, פ"ד נח(2) 734 (2004))."

ז. מידת הפגיעה בערך המוגן, במקרה בו עסקין הנה מהותית, אם כי איננה מצויה ברף החומרה העליון של העבירות נשוא הדיון. הנאשמת החזיקה בסם מסוג מתאמטאמין, בשתי הזדמנויות שונות ובכמויות בלתי מבוטלות, וזאת לצריכתה העצמית. מבחינת סוג הסם בו עסקין, אציין כי אף שאינו נמנה על סוגי הסמים הקשים ביותר, כדוגמת הרואין וקוקאין (ראו למשל **ת"פ (מרכז) 21485-01-11 מ"י נ' תאיפינפרום**, ניתן 14.4.11, פורסם בנבו), מדובר בסם ממכר ביותר, אשר כמות קטנה שלו (0.2 גרם) נחשבת ככמות לצריכה עצמית

(ראו **ת"פ (מרכז) 51034-12-10 מדינת ישראל נ' דואנקוטה** [פורסם בנבו] (12.6.11)). במילים אחרות, ברי כי אין מדובר בסם הנמנה עם קבוצת הסמים הקלים וייתכן שמדובר בסם המצוי בקבוצת ביניים, עם נטייה לכיוון הגדרתו כסם קשה. יש לראות כנסיבה לחומרא את העובדה שהנאשמת עסקה בייצור הסם האסור. ייצורו של הסם בבית הנאשמת, תוך החזקת הכלים הדרושים לשם כך, מעיד על עיסוק מתמשך של הנאשמת בנושא והנו בעל פוטנציאל לנזק חברתי מתגלגל, נזק שהיה יכול להיגרם כתוצאה מהעברת הסם שיוצר ע"י הנאשמת לגורמים נוספים. מאידך, יש לשקול כנסיבה לקולא את העובדה שבפועל הסם אשר יוצר ואשר הוחזק ע"י הנאשמת נועד, בהתאם לעובדות כתבי האישום המתוקנים, לצריכתה העצמית של הנאשמת ולא סופק לאחרים. עוד אציין, כי ברקען של העבירות נושא התיק דנן, מצוי מצבה הנפשי המורכב של הנאשמת ונסיבות אישיות לא פשוטות עמן התמודדה הנאשמת, לרבות תאונת דרכים קשה שעברה הנאשמת בגיל 17.

ח. מבחינת רמת הענישה הרווחת, אציין כי מרבית הפסיקה שפורסמה ואשר מתייחסת למתאמטאמין או למתאמפטמין נוגעת להחזקת הסם שלא לשימוש עצמי או לעבירות של ייבוא ושל סחר בסם, בניגוד למקרה שבפניי. במקרים של החזקת הסם האמור שלא לצריכה עצמית, נגזרים ככלל עונשי מאסר בפועל, אשר משכם משתנה בתלות בכמות הסם בה מדובר. לשם המחשה אפנה לדוגמאות הבאות:

בת"פ (אשדוד) 18707-08-14 מדינת ישראל נ' סונגטאנגאי ואח' (6.10.14, פורסם בנבו), נגזרו 3 חודשי מאסר בפועל על שני נאשמים שהורשעו בשימוש בסם מסוכן ובהחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. דובר בהחזקת סם מסוכן מסוג מתאמפטאמין במשקל כולל של 15.1153 גרם נטו ובנוסף בהחזקת 8 טבליות המכילות סם מסוכן מסוג מתאמפטאמין, שחולקו למספר אריזות קטנות מסוגים שונים. לא למותר לציין, כי הסם נתפס במהלך חיפוש משטרתי שנערך במגורי הנאשמים ונתפסו במקום גם 4 משקלים אלקטרוניים קטנים, כלים לשימוש בסמים, שקיות אריזה, קשי פלסטיק ומכשיר לאיטום אריזות בחום.

בת"פ (שלום ב"ש) 2003-15 מדינת ישראל נ' CHENCHOM ואח' (26.10.15, פורסם בנבו), נגזר עונש של 6 חודשי מאסר בפועל על נאשם נעדר עבר פלילי, אשר הורשע בהחזקת סם מסוג מתאמפטאמין במשקל 1.4932 גרם שלא לצריכה עצמית.

בת"פ (שלום באר שבע) 41995-09-13 מדינת ישראל נ' סוקוטונג (10/12/2013, פורסם בנבו), אימץ בית המשפט הסדר טיעון והשית על נאשם, אזרח תאילנד, 4 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה בשל החזקת 0.8904 גרם סם מסוג מתאמפטאמין ו-42 טבליות.

ט. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות למעשה העבירה ולמידת אשמה של הנאשמת, לרבות הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערך המוגן ומדיניות הענישה הרווחת, בדגש על העובדה שייצור הסם והחזקתו נועדו לצריכתה העצמית של הנאשמת ולא לשם הפצה לאחרים, סבורני כי מתחם העונש ההולם הנו החל מעונש הצופה פני עתיד ועד ל- 8 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופסילה של רישיון הנהיגה.

י. במקרה דנן, נוכח מכלול נסיבותיו ובשים לב לתסקירי שרות המבחן, מהם עולה כי הנאשמת לא שתפה פעולה עם גורמי הטיפול, כך שאין נתונים בדבר הליך שיקומי חיובי, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה או לקולא.

יא. בתוך מתחם העונש ההולם, על ביהמ"ש לגזור את העונש המתאים לנאשמת, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40יא לחוק. במסגרת זו, הבאתי בחשבון שיקולי את הנסיבות הבאות:

- (1) הנאשמת כבת 31, נטולת עבר פלילי, מטופלת בשני ילדים בני 10 ועשרה חודשים. הנאשמת עלתה לארץ מגרוזיה בגיל 9. בגיל 17 עברה הנאשמת תאונת דרכים קשה, במהלכה נפצעה מהותית בפניה ומאז מגלה קשיים בנשימה ומקבלת טיפול תומך. מאישור רפואי שהוגש לבית המשפט לאחר מועד הטיעונים לעונש, עולה כי הנאשמת סובלת אף מאפילפסיה. הנאשמת מסרה לשרות המבחן כי בעקבות התאונה והשלכותיה בצעה שני ניסיונות אובדניים והחלה להשתמש בסם נושא כתב האישום. אין לנאשמת קשר עם אבי בנה הבכור, אשר נהג כלפיה באלימות. הנאשמת מתגוררת כיום עם בן זוגה ואבי בנה הפעוט בכפר הסמוך לשכם, בשטחי הרשות הפלסטינית. ברי כי בנסיבות המתוארות, השתת עונש של מאסר בפועל על הנאשמת, תפגע בצורה משמעותית בנאשמת ובילדיה הקטינים.
- (2) מתסקירי שרות המבחן עולה כי בתאריך 23/11/15 הגיעה הנאשמת לפגישת הכרות ביחידה העירונית לנפגעי סמים בנתניה, בית חוסן, והחלה בהליך אבחון. הנאשמת התקשתה להגיע ליחידה ונראה היה שמצויה במשבר רגשי נוכח מצבה. הנאשמת מסרה בדיקות שתן ובהן שרידי סמים מסוג אמפיטמינים. בהמשך לזאת, הוחלט כי אינה מתאימה לטיפול בבית חוסן. עוד נרשם בתסקיר שרות המבחן, כי הנאשמת איננה מוכנה לשתף את גורמי הטיפול בחייה האישיים ואינה רואה תועלת בטיפול. נוכח התנהלות הנאשמת ואי רצונה לעת הזו בטיפול, נמנע שרות המבחן ממתן המלצה שיקומית בעניינה של הנאשמת.
- לא למותר להוסיף בהקשר זה, כי בתסקיר המשלים שהוגש לבית המשפט בתאריך 28/3/16, נרשם כי מוכר לשרות המבחן מצב בו מכורים לסמים משתמשים גם בתרופות הניתנות להם במרשם. כשעולה חשש לשימוש לרעה בתרופות, מתבקש לא אחת המטופל לבדוק מול הרופא המטפל אפשרות להחלפת התרופה. הנאשמת הגיבה בנוקשות ובהתנגדות משמעותית לצעד מעין זה, דבר שעלול להצביע, בין היתר, על חומרת מצבה.
- (3) מחוות דעת הממונה על עבודות השרות, אליה צורפה חוו"ד של מנהלת מעבדות ארצית בשב"ס, עולה כי בתאריך 31/3/16 מסרה הנאשמת דגימת שתן. בבדיקת אימות של הדגימה נתגלה מטאמפטאמין וכן המטבוליט שלו אמפטאמין. מסקנת חוות הדעת הנה שהנאשמת השתמשה בסם האמפטמיני מטאמפטאמין, הנכלל בפקודת הסמים המסוכנים. בהמשך לזאת,

נקבע כי הנאשמת אינה מתאימה לריצוי עונש בדרך של עבודות שרות.

(4) הנאשמת הודתה בשני כתבי האישום המתוקנים, ללא צורך בשמיעת ראיות, תוך חיסכון בזמן השיפוטי ובזמנם של עדי התביעה.

(5) מאז ביצוע העבירות מושא כתבי האישום חלפו כשלוש שנים, במהלכן לא נפתחו כנגד הנאשמת תיקים נוספים.

יב. לאחר שנתתי דעתי למכלול נסיבות העניין ולטיעוני הצדדים באתי לכלל מסקנה כי מבחינת נסיבות ביצוע העבירות המיוחסות לנאשמת, השיקול המכריע כרוך בעובדה שהחזקת הסם וייצורו נועדו לצריכתה העצמית של הנאשמת. המקרה דנן מעורר קושי נוכח העובדה שהכמויות המפורטות בכתבי האישום המתוקנים עולות במידה ניכרת על הכמויות המוגדרות לצורך צריכה עצמית על פי חוק. יחד עם זאת, משבחרה המאשימה לתקן את כתבי האישום ולייחס לנאשמת החזקת סם לשימוש עצמי בלבד, אין מקום לביצוע גזירה שווה מן הפסיקה המתייחסת להחזקת כמויות דומות של סם, שלא לצריכה עצמית. נסיבותיה האישיות של הנאשמת, לרבות תאונת הדרכים שעברה, על הנזקים שנגרמו לה, היותה נטולת עבר פלילי ומטופלת בפעוט כבן שנה ומצבה הנפשי המורכב, מטים את הכף לטובת גזירת הדין בתחתית מתחם העונש ההולם, חרף החשש הממשי כי הנאשמת מוסיפה ומשתמשת בסמים גם כיום.

יג. נוכח כל האמור מעלה, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. 10 חודשי מאסר על תנאי לבל תעבור הנאשמת במשך שלוש שנים מהיום כל עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים.
- ב. 5 חודשי מאסר על תנאי לבל תעבור הנאשמת במשך שלוש שנים מהיום כל עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים.
- ג. קנס בסך של 1500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון שבהם ביום 15.6.16 והיתרה מידי 30 יום לאחר מכן. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ד. פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה למשך שנה מהיום. הנאשמת תפקיד את רישיונה או הצהרה מתאימה במזכירות בית-המשפט תוך 14 יום.
- ה. 12 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לבל תעבור הנאשמת במשך שנתיים מהיום כל עבירה לפי פקודת הסמים.

י. המוצגים יושמדו.

ככל שקיים פיקדון בתיק המעצר, מורה כי סכום הקנס ישולם, לבקשת הנאשמת, מסכום הפיקדון האמור, ויתרת הכסף תושב לעו"ד ניר דוד לפי הפרטים הבאים: בנק דיסקונט חשבון 9359567 סניף 092, כל זאת בכפוף להוראת כל דין או להוראה משפטית מחייבת אחרת.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי מרכז.

עמוד 5

ניתנה והודעה היום א' אייר תשע"ו, 09/05/2016 במעמד הנוכחים.

הדס רוזנברג שיינרט , שופטת

הוקלדעלידיאוריתזיתוני